

Evangelikus hírmondo

2015. – Karácsony

A tési evangélikus egyházközség lapja

XIII. évf. 4. szám

„Kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk.” (Ézs.45,1.)

Szentestén sok családban izgatottan várják a gyerekek, hogy megszólaljon végre a halk csengettyűszó és kinyíljon az ajtó, mely eddig eltakarta szemük elől a feldíszített karácsonyfát, az ajándékokat.

Milyen szomorú lenne, ha zárva maradna az ajtó és kívülről lehetne csak látni a kiszűrődő fényeket, hallani a szép zene hangfoszlányait!

A megváltásunkra érkezett Jézus nem akarja, hogy kívül maradjunk az ünnepen!

Szeretné, ha Ézsaiás prófécijája ilyen értelemben is megvalósulna személyes életünkben: „Kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk.”

Volt egyszer egy kislány. Szegényen és szerényen élt egy apró faluban. Szorgalmas volt és szeretetre méltó. Egyszer nagy öröm érte: meghívást kapott a fővárosba, a gyerekek országos karácsonyi ünnepére! Eljött a nagy nap. Hosszú vonatozás után, hatalmas forgalmú utcákon át megérkeztek a gyönyörű színházépületbe. A kislány szólni sem tudott a csodálkozástól: egy nagy teremben állt, csodálatosan feldíszített oszlopok között. Lágy zenét hallott. A fal melletti asztalokon karácsonyi édességek, gyümölcsök, játékok sorakoztak. A Mikulás is megjelent és szaloncukrot osztogatott. A gyülekező gyerekek és felnőttek mind kedvesen mosolyogtak, beszélgettek. A kislány az élménytől elfáradva leült egy padra és boldogan gondolt arra, hogyan fogja mindezt elmesélni otthon a szüleinek. Ábrándozásából egy kedves hang zökkentette ki: gyere kislány, menjünk be a színházterembe; ez csak az előcsarnok, az igazi ünnep egy ajtóval beljebb van!

Milyen szép lehet a mi karácsonyunk is: gyerekekkel, díszekkel, ajándékokkal, fényekkel, zenéssel, ízekkel..! Hányan azt hiszik, hogy ennyi a karácsony! De egy kedves hang most minket is megszólít: ébredj! Nagyon szép itt minden, de az igazi ünnep egy ajtóval beljebb van! Ott, ahol Jézus vár! Nem a kedves, de még tehetetlen gyermek! Hanem a megváltó Úr Jézus Krisztus! Vele kell találkoznod!

A mi ünnepünk a karácsonyi külsőségeken túl, egy ajtóval beljebb vár ránk, hogy ne csak a kezünket, szemünket, fülünket érje el, hanem Jézussal találkozzva a lelkünk mélyén is megérinthessen!

Hát táruljanak előtte azok a belső ajtók és ne maradjanak zárva a szívkapuk!

dr. Zsednai Józsefné, lelkész

Mindent Isten kezébe

Tégy mindent Isten kezébe!

Ne kérdezd Tőle, mit ad cserébe,
Hisz Tőle kaptad jó földi életed,
És megváltásod elvégeztetted.
Csak szent kezébe tedd le
mindened:

A fájó múltat, súlyos terheket.

Lelked gyötrő, átkos bűnöket,
Jelen idődet, minden percedet,
Kezébe tedd le, amíg teheted.

S mit hoz a jövő? Nem is sejtethed,

Nem kell, hogy tudjad: tudja Istened.

Most arra kérlek Jézus nevébe':

Tégy mindent Isten kezébe!

Hagyj mindent Isten kezében!

Mit Neki adtál, bízd rá egészen!

Az Úrra hagyjad minden utadat,

Ó, add át Neki teljesen önmagad!

Ő számon tartja minden dolgodat,

Ne vedd kezedbe ismét sorsodat!

Hadd tartson kezébe' mindent hű

Urad,

Attól ne féj, hogy neked nem marad!

Aki így véli, szegény, balgatag.

Ne féj, csak higgy Jézus nevében,

Hagyj mindent Isten kezében!

Végy mindent Isten kezéből!

Jót akar neked egész szívéből.

Fogadd el Tőle a jót, a szépet!

Belső nyugalmat és békességet,

Áldást, kegyelmet, szent

reménységet!

De vedd át azt is, ami fáj és éget,

Nyomorúságot vagy betegséget,

Mert ebből fakad a kipróbált élet.

Gyúljon ajkadon hála, dicséret,

Szárnyaljon szerte ujjongó ének!

Tégy bátran vallást Jézus nevéből,

Végy mindent Isten kezéből!

Mire való az ünnep?

„A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adnak nektek!” (Ézs 30:15)

Pilinszky János ezt írja az ünnepek lényegéről: „A statisztika azt mutatja, hogy az ünnep sokak számára a napi felelősségből az ünnepi felelőtlenységbe való menekülést jelenti. ... A keresztyén ünnep a pihenés, a hálaadás, a megszentelés napja kell, hogy legyen. A kikapcsolódás erre kevés, valójában bekapcsolódásnak kell lennie. Az ünnep az élet egészébe való visszatalálás lehetőségét kínálja.”

Az ünnepet Isten rendelte el, amikor a hetedik nap megszentelését megparancsolta. Célja az, hogy ilyenkor az ember tegye félre a maga munkáját, és Isten munkájára összpontosítson. Úgy is, hogy Isten nagy tetteiről beszéljünk, s úgy is, hogy nyissuk ki magunkat, s kérjük, hogy Ő munkálkodjék bennünk.

Az ünnep célja nem a semmittevés, de nem is még lázasabb tevékenység, hanem kapunyitás felfelé. Tartom a kezemet, hogy Isten ajándékait átvegyem, s aztán legyen mit továbbadnom másoknak. Nincstelen leszek, ha soha nem állok csendben Isten elé, hogy beszéljen velem és gazdaggá tegyen. Előbb dolgozik bennem, utána pedig dolgozik általam.

Óvakodjunk attól, hogy ehelyett teletömjük ünnepeinket tennivalókkal, s a végére még fáradtabbak és üresebbek legyünk. Ezt csak tudatos tervezéssel lehet megvalósítani. Ne engedjünk semmilyen kényszernek!

Az ajándékozást, utazást, vendéglátást is ehhez a célhoz lehet igazítani.

Az ünnep középpontjában az ünnepelet álljon: karácsonykor Jézus Krisztus. Ez nem a szeretet ünnepe úgy általában, hanem Isten irántunk való szeretetének ünnepe. Nem az ajándékozásé, hanem az Isten nekünk adott ajándékáé: Jézusé. Neki örüljünk, érte legyünk hálásak, vele keressük a közösséget. Akkor egymásnak is jobban tudunk örülni, hálát érezni és egymással mélyebb közösségre jutni.

Cseri Kálmán

Hazatérés

- Ti vagytok a legrosszabb szülők! Tudni sem akarok rólatok! Bárcsak elmehetnék ebből a házból, és más apát, más anyát kaphatnék!

Hanni arca vörös volt a haragtól, indulatosan toporzékolt és dühösen nézett a szüleiére. Apja nyugodtan felelt:

- Jól van, Hanni. Ha így gondolkozol apádról, anyádról, akkor csak menj! Keress más szülőket, akik jobban gondoskodnak rólad, és akiket szeretni tudsz.

Hanni lecsendesült. Ránézett apjára. Milyen idegen volt most a hangja! Komolyan azt akarta, hogy elmenjen? Meg akart szabadulni tőle?

Hanni nagyon neveletlen volt, emiatt megbüntették. Nem akarta belátni, hogy megérdemelte a büntetést, és ezért lett dühös.

- Csak rajta, Hanni! Menj! Hozd a kabátodat és indulj!

Apa még most is nyugodtan, de határozottan beszélt. Hanni továbbra is dült-fült.

- Megyek már! – felelte, és hozta a kabátját.

Hálósobájába érve mégis könnyes lett a szeme. Reszkető kézzel gombolta be a kabátot. Hová is menjen?

Pénze nincs, senkit nem ismer, aki befogadná. Szomorúan ballagott le a lépcsőn és kifordult az utcára. Lassan bandukolt végig a hosszú fason. Mikor az országutat elérte, megállt. Körülnézett. Most hová?

Zokogva leült az út mellett a fübe. Keserűen gondolta végig, hogy teljesen egyedül maradt, elhagyatva, senki nem szereti, mindenki lemondott róla.

Apja azonban utána ment. Egy pillanatra sem vette le róla a szemét. Míg Hanni úgy érezte, hogy az egész világ elfordult tőle, csendes sírdogálása közben hirtelen két erős kar átölelte. Apa volt! Hanni odaborult erős vállára.

Apa nem nézett rá haragosan. Így könnyebb volt megmondani, hogy nagyon sajnálja neveletlen viselkedését. Odasúgta apjának:

- Megbocsátasz...? Hazamehetek...?

Apa gyengéden homlokon csókolta, és erős karjával magához ölelte. Ez volt a felelet. Hazafelé szorosan fogták egymás kezét. Apa arra gondolt:

- Sok ember ugyanígy van Istennel. Képtelenek jóságát meglátni, nem engedik, hogy bármit mondjon nekik, keménynek, könyörtelennek tartják, hátat fordítanak, és egyre messzebb futnak tőle. Isten azonban szereti őket. Arra vár, hogy bűnös magatartásukat belássák és visszatérjenek hozzá. Meg akar bocsátani, be akarja fogadni őket. Olyan kapcsolatban akar lenni velük, mint apa a gyermekeivel, akiknek örökkévaló otthont kínál.

Megfordultál-e már a magad útján?

(Mi a célod? I)

A kis Jancsi átment a nagypjához, aki fafaragó volt. Tudta, hogy az most készíti a Betlehemet karácsonyra a templomnak. Elnézte, hogyan faragja az öreg a kis figurákat és nézegette a kész szobrocskákat. Sokáig nézte ezeket elgondolkozva. Képzletben elhelyezte őket az istállóban a jászol körül. Mikor elfáradt a nagy nézésben, karjait az asztalra fektette és ráhajtotta fejét. Egyszer csak észrevette, hogy ezek a szobrocskák élnek. És már nem is voltak aprók, ő meg nagy. A Szűzanya, Szent József, a pásztorok, mind ember nagyságúak voltak és mozogtak. Ő meg közöttük állt a nagypjával és ő is nézte a jászolban fekvő kisdedet.

Sokáig nézte. És a Gyermeke is nézte őt. Míg egyszer csak Jancsi szemébe könnyek szöktek.

- Miért sírsz?- kérdezte a kis Jézus.
- Mert nem hoztam Neked semmit.
- Pedig Én szeretnék tőled valamit.- mondta Jézus.

Jancsi elpirult örömeiben:

- Mindent Neked adok, amim csak van! - lelkesedett.

- Három dolgot szeretnék tőled.- folytatta a kis Jézus.

De Jancsi a szavába vágott nagy buzgóságában:

- Az új kabátomat, a csodálatos villanyvonatomat és azt a szép képeskönyvet a sok szép színes képpel.

- Nem. - rázta a fejét a Gyermeke, - Ezekre nincs szükségem. Nem ezért jöttem a földre. Egészen mást akarok tőled."

- De hát akkor mit? - csodálkozott Jancsi.

- Add nekem az utolsó iskolai dolgozatodat.- kérte

a kis Jézus egészen halkán, hogy senki más ne hallja.

Jancsi megijedt. Egészen közel lépett a jászolhoz, a Jézuska füléhez hajolt és zavartan, szégyenkezve suttopta:

- Jézuska, arra én elégtelent kaptam.

- Éppen azért akarom!

- De hát miért?- bámult Jancsi.

- Adj Nekem mindent, ami elégtelen. Megígéred ezt?

- Meg. - bólintott komolyan a kisfiú.

- De még más ajándékot is akarok tőled.- folytatta a kis Jézus.

Jancsi kérdően nézett rá.

- A reggeliző bögrédet.

- De azt ma reggel eltörtem.

- Mindig hozd el Nekem mindent, amit eltörsz vagy elrontasz életedben. Én újra egészsé teszem...

- De hátra van még a harmadik kívánságom. Azt a választ is hozd el Nekem, amit feleltél, amikor az anyukád megkérdezte, hogyan tört el a bögre.

A kisfiú erre odahajította fejét a jászol szélére és keservesen sírt.

- Azt, azt, azt mondtam – zokogta - hogy véletlenül meglöktem és leesett az asztalról. Pedig akarattal dobtam le.

- Mindig hozd el Nekem minden hazugságodat, dacosságodat, minden rosszat, amit tettél. - mondta a kis Jézus. Én, ha idejössz, segíteni fogok. Elfogadlak minden gyöngeségeddel: megbocsátok, kézen foglak és megmutatom az utat. Elfogadod ezt az Én ajándékomat?

* * *

Úgy szerette...

A mesebeli király nagy haragra gerjedt, amikor legkisebb lánya így felelt a szeretetét firtató kérdésre: „Édesapám, úgy szeretlek, mint az emberek a sót”. A király nem értette a választ, nem érezte a súlyát, ezért mérgében és csalódottságában elzavarta a háztól a lányt.

Ezt a könnyen végzetessé váló hibát a mai ember is elkövetheti a hozzá lehajoló Istennel szemben. A karácsony Isten szeretetéről szól, aki „úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn.ev.3,16.). Az első karácsonyon emberi testbe öltözve egészen közel jött hozzánk az Isten. Ennyire szeretett és szeret. Az ember pedig csalódottan vagy mérgesen elúzi Őt a házából, az életéből, mert nem érti az ajándékot, nem érzi a súlyát: Ki kérte, hogy a Fiát adja? Szeressen máshogy! Adjon mást! Például: jólétet, pénzt és egészséget. Vagy valamit, ami boldogít, ami könnyíti az életet, megelégedetté tesz, betölti a hiányokat, elúzi a félelmet, enyhíti a fájdalmat, uralja a halált! Adjon valamit, ami segít, hogy az emberi butaság és gonoszság ne tegye tönkre a napomat és az életemet..! Keserű elégedetlenségünkben nem vesszük észre, hogy a karácsonykor földre jött isteni szeretetben mindez benne van!

Az interneten kering egy karácsonyi köszöntés: boldog ünnepet és életet kíván annak, aki éppen most olvassa az üzenetet. A képernyő előtt ülő ember örömmel döbben rá: de hiszen ez nekem szól!

Az isteni ajándék ugyanilyen személyes. Akkor ragyog fel az igazi értéke és értelme, ha rádöbbenünk: de hiszen ez nekem szól! A karácsony értem van! Jézus az én ajándékom: Ő nem tehetetlen gyermek, hanem az Isten Fia, aki tartós és igazi megoldást kínál életem fájó gondjaira!

A karácsonyunk tétje ez: befogadjuk-e otthonunkba és hagyjuk-e asztalfőre ülni életünkben az Isten szeretetét közénk hozó Jézust, vagy elzavarjuk a háztól, mint a mesebeli király a lányát.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta..” Így szerette a világot.. és azt, aki most e sorokat olvassa!

dr. Zsednai Józsefné, lelkész

„ ... Mózes nem egy bevásárlóközpontban találkozott az élő Istennel, hanem a Sínai-félsziget sivatagában. Az ember szíve mélyén olyan alapvető kérdések vannak, amelyekre nem kaphat választ a konyhaasztalnál vagy a szerelő műhelyben. Csak a félelem tartja otthon, ahol a dolgok tiszták, rendezettek, és úgy érzi, irányítása alatt tartja őket.” Amikor Isten valami csodálatosat akar véghezvinni általad, el kell juttatnia onnan, ahol vagy, oda, ahol Ő van. Mit szólsz hozzá? Kész vagy elindulni egy lelki kalandra Istennel?

Bob Gass

...Kész vagy részt venni egy 5 napos csendeshéten, hogy átadd magad Isten megmentő szeretetének? Ahol reggeltől estig csak az Ő szavát hallod? Ahol hozzád hasonló emberekkel beszélgethetsz az élet nagy kérdéseiről? A biatorbágyi belmisszió ingyenesen ad erre lehetőséget. Biztosítja a szállást, a napi háromszori étkezést immáron több mint 50 éve. Az utazást Tésről személyautóval megoldjuk. Időpontok:

Női csendeshetek: február 7. – 12.; április 3. – 8-ig

Férfi csendeshetek: február 14. – 19.; március 6. – 11.

Házaspári hét: május 8. – 13.

Bibliatanulmányozó hetek: március 13. – 18.; április 10. – 15.

További információ: mbb.hu

**2014. AUGUSZTUS 31-ÉN
KÉSZÜLT LEGUTÓBB CSOPORTKÉP
GYŰLEKEZETÜNKBEN.
MÉG NÉHÁNY DARAB
MEGVÁSÁROLHATÓ 120 FT/DB
ÁRON 13X18 CM-ES MÉRETBEN.**

Mi újság van (egy)házunk táján?

- Novemberben ifjúsági hétvégére utaztunk várpalotai és sári fiatalokkal. „Az engedetlenség átka, és az engedelmesség áldása” címmel hallhattunk igei tanításokat az egész országból összegyűlt kortársakkal együtt.
- egyházmegyei közgyűlésen voltunk hárman gyülekezetünkől Pápán november 21-én. Az éves beszámoló után a 2016. évre várható uniós pályázatok ismertetése állt a fókuszban.
- A gyülekezeti teremben decemberben lecseréltük a régi szőnyeget
- Továbbra is várjuk olyan személyek jelzését, akik rendelkeznek akkora épülettel, melyben a gyülekezet kisbusza (220 cm magas, 210 cm széles, 540 cm hosszú) elfér. A parókián tervezzük a garázs végleges kialakítását, de egyelőre ezzel a munkával még várunk kell.
- 2014. év végén adott be gyülekezetünk Magvetés Alapítványa működési célú támogatási kérelmet az EMMI-hez. Az elbírálást követően megtudtuk, a pályázat megfelelt, de a sok beérkezett kérelem miatt az ezredik sorszámmal szerepelünk a várólistán. Akkor mi ezt a „nem nyert” kategóriával tettük egyenlővé, így gondolatban lemondunk a nyereményről. Azonban december 12-én e-mailben értesítettek bennünket, hogy alapítványunkat 250.000 Ft támogatásban részesíti a minisztérium. Dicsőség az Úrnak! A nyereményt fénymásoló gépre, videokamerára vagy digitális orgonára költhetjük. Ha a szerződés megérkezik, megbeszéljük, mire költsük ezt az összeget.
- Öt estén át adventi evangélizáción vettünk részt Tésén és Várpalotán. Lelkészünk szervezésében laikus (azaz nem lelkész) igehirdetők tettek bizonyosságot. Hálásak vagyunk ezekért a lelket gazdagító alkalmakért is. Jó szolgálatot tett a kisbusz, nem kellett meghúzni 5 főnél a létszám felső határát.
- **ÜNNEPI ALKALMAINK:**
  - December 24., Szenteste 18.00 órakor istentisztelet a templomban **(Kérjük, öltözzenek melegen!!!)**
  - December 25., Karácsony első napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
  - December 26., Karácsony második napján délután 2 órakor istentisztelet a gyülekezeti teremben
  - December 27. vasárnapi istentisztelet 2 órakor
  - December 31., óév este 18.00 istentisztelet a gyülekezeti teremben
  - December 31., óév este 19.10 órától kifulladásig ifjúsági Szilveszter a parókián. Ha van kedvetek, idén is bent alszunk a parókián. Résztvételi szándékotokat december 27. vasárnap estig jelezzétek!
  - Január 1. újév napján délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben

Áldott, békés karácsonyt és Krisztusban bízó újesztendőt kívánunk gyülekezetünk minden tagjának!